

„Befogadó Budapest” projekt

Budapest négy nagy szolgáltatója, közlekedési társasága (BKV Zrt.), Által- és Nővénykerlő, egyik legnagyobb kórháza (Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház) és Közhasznú Foglalkoztatási Szolgálat fogott össze a munkahelyi esélyegyenlőség modelljének kialakítása érdekében. A program a gyakran előítéletes munkáltatói magatartással szemben kíván működőképes praxist, kézzel fogható eredményeket felmutatni. Olyan modellt dolgozunk ki, amely alkalmas arra, hogy a humánpolitika napi gyakorlatába beépülve segítse a munkaerőpiaci szempontból hátrányos helyzetű emberek befogadását és beilleszkedését. A projekt két innovatív elemre épül. Az egyik a lépcsőzetes előrehaladást segítő rendszer, melyben a munkáltatóknál már alkalmazásban álló, hátrányos helyzetűek előrelépését szakmai továbbképzésekkel valósítjuk meg, az így felzabáló, alacsonyabb végzettséget igénylő munkakörökbe pedig szintén hátrányos helyzetű munkanézőkkel helyezünk el. A másik innovációs elem a munkahelyi patrónus támogatási rendszerének kidolgozása. Jelenleg a szervezetek és programok nagy mennyiségben és változatosságban nyújtanak szolgáltatásokat az elhelyezendő munkanézőknek, de a munkába helyezés után kevesebb aktivitás irányul rájuk. Külföldi tapasztalatok bizonyítják, hogy a munkahelyekre könnyebb a beilleszkedés, ha a már régen ott dolgozó „törzsgárda” egy tagja segíti az újonnan érkezőt. A munkaerőpiacon hátrányos helyzetben lévő körében nagyon nagy a fluktuáció, könnyen és gyorsan kipörögnek munkahelyükről. A patrónus segíti őket a beilleszkedésben, a munkahely megtartásában, ezzel munkahelymegtartó képességük nő. A munkáltató számára is hasznos ez, hiszen a csökkenő fluktuáció csökkenti a behatárolási költségeket.

A program kapcsán alapítottuk a „Befogadó munkahely” díjat, mellyel az esélyegyenlőségért a legnagyobb erőfeszítéseket tevő két munkáltatót jutalmazunk ki minden évben. Valamint elkészülnek a „Megfelelő embert a megfelelő helyre”, a hátrányos helyzetű munkavállalók foglalkoztatását segítő tippeket tartalmazó füzetek.

„Végre úgy érzem, hogy munkámat megbecsülik és még szakmai előrelépési, fejlődési lehetőségem is van.”

equalhungary.hu

Az EQUAL programot
az Európai Szociális Alap és a
Magyar kormány finanszírozza

Magyarország
EUROPEAN UNION

Időközben 26 éves, roma származású fiatal nő, 8 éves kislányát egyedül neveli, jelenleg nehéz körülmények között laknak egy 1 szobás alberletben, melyet a projekt segítségével sikerült megújítani.

Időközben több kor ellenére nagyon sok megpróbáltatással ment keresztül, hátrékként folyamatos, súlyos atrocitások érték a családon belül, melyet a szülők válása követett. Édesanyja második házassága sem sikerült, melynek következményei időközben is mély nyomotok hagytak. Az általános iskola első éveit Bérmelenzágban látogatta, ahova szülei dolgozni mentek, azonban itt is problémák akadtak, és haza kellett jönnök. Ekkor lakót 13 évesen a negyedik osztályba vették csak fel. Azonban nincsenek ellenére tanulmányi eredményei sem romlottak. Gimnáziumba került, ahol nagyon szorgalmas volt, de sajnos gyermekszületése és szülei támogatásának hiánya miatt nem tudta befejezni tanulmányait. Gimnázium után a vendéglátóiparban kezdett dolgozni felszolgálóként, majd sok más munkakörben is kipróbálta magát. Általában kevés vagy elmaradt fizetés, valamint a roma származásával kapcsolatos megkülönböztetések miatt lépett ki.

A projektbe való belépése előtt is több mint fél éve keresett folyamatosan munkát, amikor a Munkaügyi Központban halott arról a lehetőségről. Azt hitte, el, hogy egyszerre a tanulóit is támogatják, és végre bejárt egy munkahelyen a dolgokat, kezdetben a magánélet rendezése, és munkához

igazítása volt számára a legnehezebb feladatot, de a személyiségfejlesztő tréningek és a csoportos segítő háziorvosi, valamint mentora támogatása nagy segítséget volt számára. A munkahelyen akadtak nehézségek, de partnerjára segítségével egyre jobban felismerte lehetőségeit, és a munkahelyi viszonyok rendezésében is nagy segítségére volt.

Az alábbi felvétele és a kislány nevelése sok pénzbe kerül, és mindig akadnak váratlan kiadások a kislányának (j szelvények, fél ruhák, iskolai egyéb kiadások stb.), így időközben elhatározta, hogy másodállás vállal.

Egy vendéglátóba ment el próbálásra, de úgy döntött, hogy jelenlegi állását nem kockáztatja a másodállás miatt (fáradtság miatt elalszik, eszik stb.), így újabb másodállás után akart nézni, amikor főnöke látva igyekezetét, plusz feladatokkal bízta meg, amelyeket alkalmanként tud honorálni.

Úgy érzi, hogy élete végre oly sok év után kezd egyenesbe jönni.

„Nagyon boldog vagyok, hogy annyi év szenvedés után, végre biztonságban tudhatom gyermekeimet!”

equalhungary.hu

Az EQUAL programot az Európai Szociális Alap és a Magyar kormány finanszírozza

Magyarország célja az

Mária 33 éves, két kisgyermekét egyedül neveli roma nő. A családban rendszeres bántalmazás elől sikerült elszöknie gyermekeivel, de így csak az anyaotthon nyújthatott lakhatást számukra.

Február közepén jelentkezett nálunk a Dél-pesti kórház befelöltött mosásmesteri állására. A hirdetést a gyermekjóléti szolgálat tábláján találta, ahol sokszor megfordult. Mikor felvételi beszélgetésre jött hozzánk, majd pár nap múlva a kórházba, szemmel láthatóan nem volt túl bizakodó. Nyolc általános iskolai végzettséggel, romaként nem sok esélye van a munkaerőpiacon.

Hozzánk már végső kétségbeesésében fordult. Érthetően zárkózott volt és letört, de látszott rajta a tenniakarás. Ez és több éves mosodai tapasztalata elég volt hozzá, hogy bekerüljön a projektbe. Mária már lefektette arról, hogy családja sorsa jobbra fordulhat, mikor megtudta, hogy ő is bekerült a három kiválasztott mosodai dolgozó közé. A munkába állást megelőzően munkavállalói tréningek biztosításával segítettek. A képzési támogatás nélkül ő sem tudta volna vállalni a projektben való részvételét, azonban a tréningekre is óriási szüksége volt. Több mint tíz év egy bántalmazó férj mellett, nemcsak a véget nem érő fizikai fájdalmat jelenti,

hanem az emberi önbecsülés, önbizalom porballaprását. Hosszú hónapok és rengeteg munka kellett hozzá, hogy elnyerjük bizalmát, elkezdjen velünk beszélgetni. Trénerek, mentorok és

munkahelyi patronusok csapatmunkájára volt szükség, mire elhitte, hogy már nincs egyedül a problémáival, és valóban fordulhat hozzánk segítségért. Mire elérkeztünk a szeptemberben Agárdon tartott két napos munkavállalói tréningig, már ő volt az első jelentkező minden programra, játékra, amiket láthatóan élvezett is. A tréningek alatt már nem neki adott mindenki tanácsot, hanem ő igyekezett másoknak segíteni.

Munkáját hihetetlen odaadással, ritkán látott szorgalommal végzi. Ő volt az első a projektben, aki ígéretet kapott munkahelyétől, hogy az egy év referencia-logalkoztatás leteltével is igényt tartanak munkájára. Mivel a kórház ezt hajlandó volt fél év után írásba is adni, Mária legmerészebb álma teljesülhetett, mikor idén decemberben saját lakást tudott vásárolni magának.

Kevesebb mint két évvel azután, hogy gyermekével elmenekült férjétől, nagyon hosszú idő után ismét reményekkel telő, boldog, és végre képes az emberek szemébe nézni.

„Örökké hálás leszek a programnak és a benne dolgozóknak, hogy bíztak bennem és megmutathattam mire vagyok képes.”

BEFOGADÓ BUDAPEST
 Európai Közművelődési Foglalkoztatási Stratégia

Magyarországi Állat- és Növénykert

equalhungary.hu

Az EQUAL programot az Európai Szociális Alap és a Magyar Kormány finanszírozza

Róbert 26 éves, két kis gyermek édesapja. Budapesten a nyolcadik kerületben élnek egy félkormányos önkormányzati lakásban. 2006 szeptemberében unokatestvérével jelentkezett a program kertész-könnyűgépkészítő képzésére. Szakmája nem vált, csak nyolc általános iskolai osztályt végzett. A munkaerőpiacon ma már szinte elégedhetetlen jogosítvánnyal, és számítógépes ismerettel sem rendelkezett. Minimális angol nyelvtudását egy pár hónapig tartó külföldi segédmunka során sajátította el. Itthon csupán két, pár hónapig tartó bejelentett munkahelye volt. 1997-ben regisztrálták először munkanélküliként, azóta még két alkalommal. Első találkozásunkkor már fizikét hónapja volt munkanélküli. Itoma fiatalként, alacsony iskolai végzettségével főként fekete munkából tudta eltartani családját.

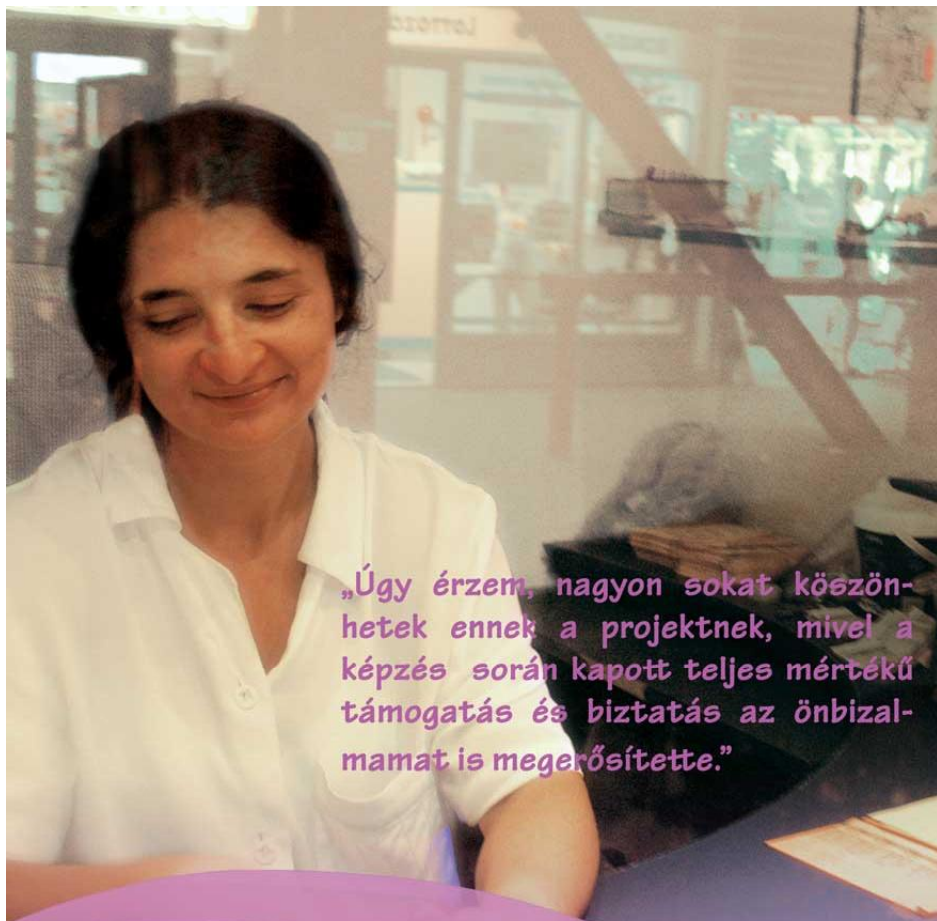
A projekt számára egy hónapos felzárkóztató képzéssel indult, hogy könnyebben vegye majd az akadályokat. 2006 januárban kezdte meg a kertész-könnyűgépkészítő tanfolyamot. Hasonlóan a projektben résztvevők nagyrésztéhez családját nem tudta volna eltartani a tanulás mellett, ha nem kap képzési támogatást. Anyira megijött a kedve a tanuláshoz, hogy egy számítógépes tanfolyamba is belevágott. Mindennapjait gyermeke hosszantartó beletelése is megnehezítette. Mindennek ellenére körrepetálást semmilyen nem igényelt, és 2006 április végén sikeres záróvizsgát tett.

2006 májusa óta dolgozik a Fővárosi Állat- és Növénykertben karbantartó munkakörben. Az elmúlt időszakban semmilyen panasz nem érkezett róla az Állatkert irányából, sem igazolatlanul sem igazoltan nem maradt távol egy napot sem. Közvetlen főnökei és kollégái is maximálisan elégedettek vele és munkájával is. Gyorsan beilleszkedett a csapatba, a munkát és a környezetet is nagyon megszerette. Saját elmondása alapján sokkal jobban fogadták, mint előző munkahelyein, élvezte, hogy végre normális hangnemben beszélnek vele főnökkel, kollégákkal is.

Nagyon rég óta először elégedett életével. Nyomon követhető az elmúlt több mint fél év alatt, ahogy az eleinte halk szavú és visszahúzódó fiú a támogatás, a biztatások, az elért sikerek és az önismereti-munkaváltási tréningek hatására fokozatosan vált egyre nyitottabbá, mosolygósabbá, beszédesebbé és boldogabbá.

A biztos munkahely és az elismerés családját is megszűrdíftotta, és Róbert kivülta ismerősei elismerését is.

„Úgy érzem, nagyon sokat köszönhetek ennek a projektnek, mivel a képzés során kapott teljes mértékű támogatás és biztatás az önbizalmamat is megerősítette.”

equalhungary.hu

Az EQUAL programot az Európai Szociális Alap és a Magyar kormány finanszírozza

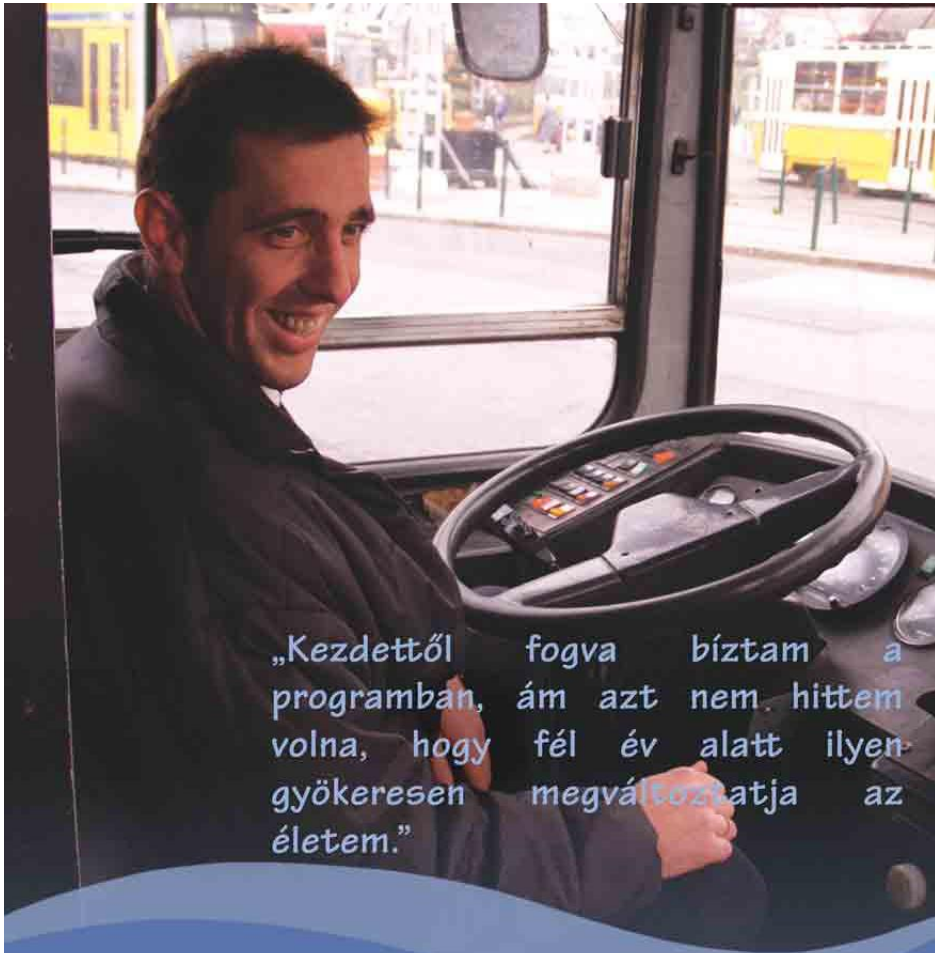
Valéria 38 éves, 4 éves gyermekével és élettársával Csepelen él egy műtél szabós bértelekben.

Felzárkózó végzettségével 1993-ban lett először munkanélküli vidéken. Ekkor döntött úgy, hogy felkötözik Pestre. Itt is felzárkózóként helyezkedett el. Ezalatt levelező képzésen szerezte a szakközépiskolát, és képesített könyvelő, vállalkozási tervező, statisztikus képesítésű közgazdasági érettségit szerzett. Gyakorlat nélkül azonban nem tudott elhelyezkedni az új végzettségével, így továbbra is az élettársban maradt. 2002-ben megszületett gyermeke, akivel három évig GYES-en volt. Ezalatt megszerzte a márégi képzés, könyvelői képesítést. Azonban ekkor is a gyakorlat hiánya, és most már gyermeke elhelyezésének problémái, nem utolsósorban pedig romaszármazásos nehézsíttek elhelyezkedését. A munkaügyi központban látta meg a projektről szóló tájékoztatót, és a BKV jegypénztáros munkakörre felkeltette érdeklődését. Több forduló elbárméletés és teszt után márciusban belépett a projektbe. Az első két hónapban csak önismereti tréningben vett részt, ami a társaság miatt nagyon sokat jelentett számára. Három év kihagyás után végre imét emberek közé került. És az ládó éppen alkalmas volt gyermeke óvodába szoktatására, és a rá váró feladatokra való felkészülésre.

A csapat egyik nagyon lelkes és aktív tagja volt, szívesen mórtajt képezte a csoportfolyamatokról.

A májusban megkezdődött szakmai képzésén, hogy könnyedséggel vette az akadályokat. A munkahely és a lakóhely távolága lassú visszafogta a kezdeti felkészülését, de a kollegák, patrónusa segítőkész hozzáállása és a kedves légiár körpórtta. Két hét alatt megszerezte a képesítő vizsgáját, és ezután már önállóan dolgozott, sőt gyakran egyedül is a kihelyezeti pénztárakban. Kezdetben aggdott, hogy kisgyermekke gyakori befelegése miatt ládópénztárba kellett mennie, de a munkahely ezt toleranciával fogadta. Patrónusa támogatásával és főnöke befelegzésével átlátható délelőttiós műszakba került. Szinte ez volt a legnagyobb segítség számára. Valéria aktivitását jellemző, hogy a munka mellett egy TB-ügyintéző tanfolyamra is jelentkezett. A fél éves képzés heti két alkalommal délutáni elfoglaltságot jelent számára. Hosszú távú tervei között szerepel, hogy az egy éves tanfolyamot befejező szerződésének lejártá után TB-ügyintéző tudására építve szeretne továbblépni. Kollegái és főnökei nagyon meg vannak elégedve veles, az egyik legjobb munkaerőnek tartják. Nagyon pontos, precíz, figyelmes, lehet rá számítani, és az utasokkal a rendkívül kedves.

„Kezdetől fogva bíztam a programban, ám azt nem hittem volna, hogy fél év alatt ilyen gyökeresen megváltoztatja az életem.”

www.equalhungary.hu

Az EQUAL programot az Európai Szociális Alap és a Magyar Kormány finanszírozza

Zsolt 27 éves, pest környékén a szüleiél. Cukrásznak tanult, de szakmájában sosem dolgozott. Bevalása szerint a vezetési azélete. Sorban szeretne meg a B. C. Eljogultságokat. FKV. Ittől, majd mikor elvégzett egy TR. tanfolyamot, nemzetközi sofőrként kezdett el dolgozni. Nagyon szerette ezt a munkát, viszont attól, hogy meg tudjon élni belőle, nagyon sok utat kellett volna vállalnia, ami már a biztonságot, vesztést és egészséget is súlyosan kockázatos volt. Ekkora idővel nem akart vállalni, és bár rájöszvel, de megvált munkahelyétől.

Hiába rendelkezett a megfelelő jogszabályokkal, több éves sulinnal, egyik napról a másikra nem sikerült elhelyezkednie. Széles körű nyugalomból, a munkanélküli járadékából nagyon nehezen jöttek ki hárman. Mikor Zsolt bekerült a projektbe már több mint egy éve jegyben jártak párjával, ami kioldást sem volt, hogy összeköltözzenek. A házasságról pedig nem is álmodhattak.

Zsoltnak már hat hónapja nem volt munkája, amikor találkozott a projekt hirdetésével, miszerint jelenleg keresünk a BKV-hoz autóbusszvezetőket. Azonnal jelentkezett, és két hónap múlva már a buszvezető képzésen tanult. Fiatal kora és több éves tapasztalata könnyen átsegítette a képzés nehezebb időszakán is.

A képzés során segítségére volt szüksége. Az elméleti anyagot záró vizsgára bejegyzése miatt nem tudott felkészülni, és így azt csak elégtelen eredménnyel tudta zárni. Később, becsúszott minket, segítünk neki, mert nem akarta elszakítani ezt a lehetőséget. Zsolt ekkor találkozott először munkahelyi pártfőnökével, aki egyben az egyik elméleti oktatója is volt. A tanfolyam tanulás, a pártfőnök, a pártfőnöki támogatása, a mentori biztatása apránként végére hozta meg gyümölcsét. Zsolttal és társával a BKV április 24-én egy éves határozott idejű munkaszerződést kötött.

Zsolt nagyon örül a felelősségteljes munkakörnek, és annak, hogy olyan a munkája, amit igazán szeret. Mindemellett először ért, hogy megbecsülik, hogy biztos állása van, és hogy végre tervezheti jövőjét kedvesével is.

Zsoltal már a kezdetekben is egy vidám, felzárkózó embernek ismertük meg, ám olyan sugárzóan mégsem láttuk soha, mint mikor az év végén tartandó esküvőjeről mesélt nekünk. Bár hiába mondjuk neki, hogy ez elsősorban az ő érdeme, ő mégis mindig azt is méltatlankodik, hogy sokaság tud majd elégedett lenni a projektnek.

„Jól érzem magam ebben a társaságban. Mindenki nagyon segítőkész. Nem gondoltam, hogy ilyen könnyen befogadnak majd!”

equalhungary.hu

Az EQUAL programot az Európai Szociális Alap és a Magyar kormány finanszírozza

Magyarország: celha.eu

Erzsébet 29 éves, roma származású, alacsony iskolai végzettségű, elvált, négy gyermekes anyuka, projektünkben ápolási asszisztensként dolgozik a Jahn Ferenc Dél-pesti Kórházban. Jelenlegi helyzetét bonyolult családi problémák és munkahelyi kudarcok előzték meg.

Szülei életvitelére miatt 14 évesen meggyónalatonul házasságba menekült, így az általános iskolát sem fejezte be. Sajnos férjétől is csak azt az agressziót kapta, amit szüleitől, így négy gyerekkel, bántalmazott anyaként kényszerült elhagyni családját.

Nehéz anyagi helyzetbe került, így gyermekeit intézetbe kényszerült adni, de mindig az a cél lebegett a szemében, hogy újra együtt lehessen velük. Felköltözött Pestre szüleihez, de a család változatlan életstílus miatt hajléktalanszállóra menekült. Alkalmi munkákat vállalt (takarítás, mosogatás, utcaseprés). Persze bejelentve és rendszeresen megfizetve nagyon kevés alkalommal volt. Majd új élettársa segítségével sikerült albérletbe költöznie, így nagyobbik gyermekét magához tudta venni. 2003-ban a munkügyi központ támogatásával hozzánk került közhasznú dolgozóként. A VIII. kerületben utcatakarítást, kertgondozást végzett, közben a gyermekjóléti szolgálat segítségével

belekezdett az általános iskola befejezésébe, amit egy év alatt sikerült is elvégeznie.

A Közhasznú Szolgálaton belül hallott a projekt nyújtotta lehetőségekről, és az ápolási asszisztens képzés felkeltette érdeklődését. Úgy érezte, végre egy megbecsült munkára lenne esélye. Nagy reményekkel és sok félelemmel vetette bele magát ismét a tanulásba. Magas alig hitte, de első éve közepesen jó eredménnyel sikerült.

Idén már munkába is állhatott, amit már nagyon várt. A munkával nem adódak problémái. Olyan feladatokat kapott, amire számított, bár az iskolában tanultakat egészen másként kellett alkalmazni az életben. Ennek megértésében nagy segítségére volt patrónusa, aki mindig ott állt mellette, és együtt végezték a napi feladatokat.

A kollégák miatt kicsit feszülten kezdett bele a munkába. Tartott tőle, hogy hogyan fogják fogadni. Félt, hogy roma származása miatt majd kiközösítik, de erről szó sem volt. Első pillanattól kezdve kellemesen csalódott. Teljesen egyenlőnek kezelik kollégái, szinte úgy érz, mintha mindig itt dolgozott volna.

Végre egyre közelebb kerül céljai megvalósításához. Még sosem érezte, ennyire biztosan, hogy gyermekeit magához tudja venni végleg e biztos munka segítségével.

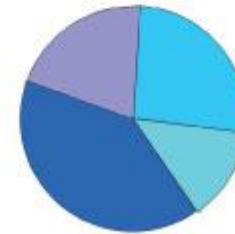

A Befogadó Budapest projektben 30, a bemutatottakhoz hasonló sorsú munkanélküli vesz részt. A projekt hiánypótló voltáról tanúskodik, hogy őket 241 jelentkező közül választottuk ki.

Arészrtvevők tartósan munkanélküliek, alacsony iskolai végzettségűek, idősebb korosztályhoz tartozók és romák. Megkapaszkodásukra, beilleszkedésük segítésére koncentráltunk. Számukra komplex képzést, mentori és munkahelyi patrónusi támogatással összekapcsolt 1 éves referencia-foglalkoztatást biztosított a projekt

A projekt nyertesei

■ alacsony iskolai végzettségű
 ■ roma
■ tartósan munkanélküli
 ■ 45 év fölötti munkavállaló

Számukra ez egyik legnagyobb lehetőség a szakképzés megszerzésén túl, hogy olyan befogadó foglalkoztatásban vehettek részt, mely a munkáltató és a segítő szervezet együttes támogatásával hosszútávon is esélyt biztosít a megbecsült munkára. Céljaink szerint a résztvevők 70%-a számára tartós munkalehetőséget teremtünk a projekt végére.

A projekt másik eleme a lépcsőzetes előrehaladást segítő rendszer, melyben a munkáltatóknál már alkalmazásban álló, hátrányos helyzetűek előrelépését szakmai továbbképzésekkel valósítjuk meg, az így felszabaduló, alacsonyabb végzettséget igénylő munkakörökbe pedig szintén hátrányos helyzetű munkanélkülieket helyezünk el. E tevékenységekben 11 hátrányos helyzetű munkavállaló vett részt, köztük romák, nők és 45 évesnél idősebb munkavállalók.

equalhungary.hu

Az EQUAL programot az Európai Szociális Alap és a Magyar kormány finanszírozza

A projekt finanszírozói

Európai Unió

Magyar Kormány

Magyarország célba ér

A Befogadó Budapest partnerség tagjai:

A partnerség vezetője és a tájékoztatásért felelős tag
Fővárosi Közhasznú Foglalkoztatási Szolgálat Kht.

1091 Budapest, Üllői út 45.
tel.: (1)-216-08-09
www.pestesely.hu
Projektvezető: Koltai Luca
koltai@pestesely.hu

Fővárosi Állat- és Növénykert
1146 Budapest, Állatkert Krt. 6-12.

Összjáték Család- és Kapcsolati
Műhely Alapítvány
1119 Budapest, Náday Ferenc u. 3.

Fővárosi Önkormányzat
Jahn Ferenc Délpesti Kórház
1204 Budapest, Köves út 1.

Budapesti Közlekedési Zrt.
1980 Budapest, 8. Pf. 11.

Programszintű partnerek

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség Humán Erőforrás Programok
Irányító Hatóság
1133 Budapest, Pozsonyi út 56.
www.equalhungary.hu

Országos Foglalkoztatási Közalapítvány
EQUAL Nemzeti Programiroda
1037 Budapest, Galagonya u. 5.

írta: Kiss Anikó és Gerő Dániel, design: Nagy Julianna

